

«Δεν ήρθαμε στην Ευρώπη για να μας δέρνουν, να μας προσβάλουν και να μας φυλακίζουν»

Τρόποι και μέθοδοι πρώτης υποδοχής των προσφύγων στην Ελλάδα. Το παράδειγμα της Μόριας στη νήσο Λέσβο.

Στις 26 Σεπτεμβρίου 2013 άνοιξε στη Μόρια της Λέσβου το αποκαλούμενο «Κέντρο πρώτης υποδοχής» (ΚΕΠΥ). Είναι το δεύτερο τέτοιο κέντρο, μετά το ΚΕΠΥ στο χωριό Φυλάκιο του Έβρου, που άνοιξε νωρίτερα την ίδια χρονιά.

Η «Παγανή της Τρόικας», όπως λέγεται για να μας υπενθυμίζει την παλιότερη φυλακή και να το αποσυνδέει από το κοντινό χωριό Μόρια, είναι μια φυλακή, στην οποία έχουν πρόσβαση μόνο λίγες, επιλεγμένες ΜΚΟ, κι αυτό υπό τον όρο πως δεν θα αποκαλύψουν οποιαδήποτε πληροφορία στον έξω κόσμο. Στην κοινωνία παρουσιάζεται ο όρος «πρώτη υποδοχή», ο οποίος δημιουργεί την ψευδή εντύπωση ότι πρόκειται για ένα ανοιχτό κέντρο με ελεύθερη πρόσβαση, τη στιγμή που δεν είναι παρά μια ακόμη φυλακή στην παράδοση των περιφρακτων κοντέινερ της Αμυγδαλέζας, με μόνη διαφορά τη διάρκεια του εγκλεισμού, εκ πρώτης όψεως. Ο νόμος ορίζει ότι η κράτηση δεν πρέπει να ξεπερνά τις 25 μέρες ΑΛΛΑ οι κρατούμενοι μπορεί να μεταφερθούν σε άλλα κέντρα κράτησης, όπως στο Φυλάκιο, την Κομοτηνή, την Ξάνθη ή τη Χίο, για παράδειγμα. Εκεί μπορεί να κρατηθούν μέχρι και 18 μήνες, εάν στο μεταξύ δεν «επαναπροωθηθούν» στην Τουρκία, δεν απελαθούν ή δεχτούν εθελοντικά την επιστροφή τους.

Σκοπεύουμε να αναδείξουμε το πραγματικό πρόσωπο του Κέντρου Κράτησης «Πρώτης Υποδοχής» από την αρχή της λειτουργία του και να επιμείνουμε ότι πρέπει να κλείσει. Δεν ζητούμε καλύτερες συνθήκες κράτησης αλλά ελευθερία!

Θέσαμε σε πρόσφυγες που πέρασαν από τη φυλακή της Μόριας μια και μόνη ερώτηση: «Ποιά ήταν η χειρότερη εμπειρία σας από την κράτηση στη Μόρια;»

Ο Σύρος που έπεσε θύμα ξυλοδαρμού

Μόλις είχε φτάσει. Είχε έλθει από τη Συρία. Δεν είχε καμία πληροφορία για τον τρόπο λειτουργία του στρατοπέδου. Τρεις φορές την ημέρα η αστυνομία καλούσε όλο τον κόσμο να σταθεί στη σειρά, προκειμένου να τον μετρήσει. Από τις 14.30 ως τις 15.00 όλοι έπρεπε να σταθούν για να τους μετρήσει η αστυνομία. Δεν επιτρεπόταν να λείπει κανένας. Όταν οι αστυνομικοί μπήκαν στο κοντέινερ, τον βρήκαν να κοιμάται. Ένας αστυνομικός τον τράβηξε από το πόδι, φωνάζοντάς του και χτυπώντας τον. Αλλά αυτός ο άνθρωπος δεν ήξερε ότι πρέπει να βγει έξω για την καταμέτρηση. Κανένας δεν του το είχε πει, δεν ήταν ένοχος. Δεν ήταν δικό του λάθος.

Ψάχνεις δημοκρατία και βρίσκεις την αστυνομία

Όταν μεταναστεύουμε στην Ευρώπη, ψάχνουμε τη δημοκρατία, αναζητούμε την ανθρωπιά. Δεν ήλθαμε εδώ για να μας προσβάλουν ή να μας φερθούν άσχημα σαν να είμαστε ένοχοι ή εγκληματίες. Απ' αυτά είχαμε χορτάσει στις χώρες μας: αρκετές ανησυχίες, αρκετοί δικτάτορες, αρκετοί άνθρωποι που υποφέρουν και αρκετοί κακοί άνθρωποι που μας χτυπούν.

Όλοι όσοι ήμασταν εκείνη την ημέρα στο στρατόπεδο, δεν πήραμε συσσίτιο επειδή [οι

αστυνομικοί] είχαν τσαντιστεί που ήλθαμε εδώ. Αυτά που ακούγαμε για την Ευρώπη είναι ένα πράγμα κι αυτά που αντιμετωπίζουμε εδώ είναι άλλο. Το πρώτο που χρειάστηκε να αντιμετωπίσουμε εδώ ήταν αυτός ο αστυνομικός... Αλλά όταν μας άφησαν ελεύθερους, συναντήσαμε όλους αυτούς τους ωραίους ανθρώπους! Ουάου! Πολύ ευγενικοί και πολύ γενναιόδωροι άνθρωποι. Αυτό που περιμέναμε, τελικά το βρήκαμε!

Ο άνθρωπος που έπεσε από το κρεβάτι

Είναι κοντός και το πάνω κρεβάτι της κουκέτας βρισκόταν ψηλά. Δεν υπήρχε σκάλα για να σκαρφαλώσεις. Δεν υπήρχαν καθόλου σκάλες για τα κρεβάτια της φυλακής. Μόνο τις πρώτες 10 μέρες είχαμε μερικές. Ύστερα μας τις πήρασαν όλες.

Έπρεπε να τον βοηθάνε οι φίλοι του για να ανέβει στο κρεβάτι. Μια νύχτα, όταν ο αστυφύλακας μας φώναξε να έλθουμε για το μέτρημα, αυτός κοιμόταν. Ήθελε να κατέβει γρήγορα, γιατί φοβόταν πως ο αστυφύλακας θα τον χτυπούσε αν δεν βιαζόταν να μπει στη σειρά. Έτσι, έπεσε απ' το κρεβάτι. Για μια στιγμή, δεν ήξερε καν πού βρισκόταν, τόσο τρόμαξε στον ύπνο του από τις φωνές του αστυφύλακα. Χτύπησε το πόδι και τη μέση του. Ένα παλιό πρόβλημα που είχε με τη μέση, χειροτέρεψε κι άλλο μετά το πέσιμο. Το είπε στο γιατρό κι εκείνος του απάντησε να μην ανησυχεί αλλά η μέση του τον πονάει ακόμη. Ρωτήσαμε τους αστυνομικούς γιατί πήραν τις σκάλες κι εκείνοι μας είπαν «Για να μην αποδράσετε»

Χωρίς παπούτσια

Το χειρότερο στη Μόρια ήταν ότι δεν είχα παπούτσια. Συνέχεια ζητούσα παπούτσια αλλά κανείς δεν μου έδωσε.

Χωρίς ελευθερία

Κάθε μια από τις 25 μέρες εκεί μέσα, ήταν τρομερή για μας επειδή δεν είχαμε ελευθερία. Εκείνοι οι αστυνομικοί μας ενοχλούσαν όλη την ώρα.

Χωρίς προστασία

Φοβηθήκαμε όταν ο αστυνομικός χτύπησε το Σύριο γιατί είδαμε πως τέτοια πράγματα γίνονται και στην Ευρώπη. Στις χώρες μας είχαμε μάθει πως η Ευρώπη γέννησε την Ελευθερία αλλά καταλάβαμε πως ούτε κι εδώ υπάρχει καμία προστασία για μας. Δεν ήλθαμε στην Ευρώπη για να μας δέρνουν, να μας προσβάλουν, να είμαστε σκλάβοι ή φυλακισμένοι.

Το ελληνικό Γκουαντάναμο

Την πρώτη μέρα που μας έφεραν σ' αυτή τη φυλακή μας διέταξαν να κάτσουμε στο χώμα σε μια γραμμή. Οι αστυνομικοί μας απαγόρευαν να μιλάμε μεταξύ μας. Ήταν όπως στο Γκουαντάναμο. Ήμασταν φυλακισμένοι. Εκεί μέσα γίνονται πράγματα που δεν είναι σωστά.

Το ατέλειωτο περπάτημα και η ορθοστασία στη σειρά

Για μένα, το χειρότερο ήταν όταν περπατήσαμε μέχρι τη Μόρια, μόλις στάσαμε στη Λέσβο. Κανείς

δεν μας συνέλαβε για να μας βάλει στη φυλακή. Έπρεπε να πάμε μόνοι μας, μετά από το εξαντλητικό ταξίδι. Μέσα στη Μόρια, το χειρότερο ήταν που μας διέταζαν να σταθούμε στη σειρά και τιμωρούσαν όσους δεν έρχονταν άμεσα, στερώντας τους το φαγητό.

Τιμωρία επειδή προσευχήθηκες: όχι φαγητό

Μια φορά προσευχόμουν και μόλις τέλειωσα την προσευχή, πήγα και στάθηκα στη σειρά. Αλλά ο αστυνομικός μου είπε να βγω από τη σειρά. Όλοι πήραν φαγητό εκτός από μένα. Ο αστυνομικός μου είπε: «Σήμερα, δεν έχει φαγητό για σένα!» Εκείνη τη μέρα δεν έφαγα τίποτε.

Φυλακισμένοι, όχι πρόσφυγες

Με κάλεσε ο αστυνομικός να μεταφράζω σε όσους δεν ήξεραν αγγλικά ή ελληνικά. Αρχισε: «Πές στους κρατούμενους...» αλλά προτού ολοκληρώσει, τον διέκοψα «Συγγνώμη, δεν είμαστε κρατούμενοι, είμαστε πρόσφυγες που μόλις έφτασαν απ' την Τουρκία. Δεν είμαστε κρατούμενοι!» Ο αστυνομικός μου απάντησε: «Δεν είστε πρόσφυγες, κρατούμενοι είστε! Μετάφραζε τώρα και μην πετάγεσαι.»

Δεν επιτρέπονται τα φάρμακα

Όταν ήμουν στη Μόρια δεν μπορούσα να κοιμηθώ καθόλου. Είχα προβλήματα. Το είπα της γιατρίνας κι εκείνη μου έδωσε μερικά χάπια για τον ύπνο. Μέχρι να μου τα δώσει είχα τέσσερις μέρες να κοιμηθώ. Τα χάπια με βοήθησαν τελικά να κοιμηθώ. Μια μέρα, που κοιμόμουν, ήρθε ο αστυφύλακας. Μου είπε «Αν δεν έρθεις στην ώρα σου, θα σου δημιουργήσω προβλήματα». Μου απαγόρευσε να χρησιμοποιήσω ξανά τα χάπια που με βοηθούσαν να κοιμηθώ. Όταν η γιατρίνα με ρώτησε, αργότερα, πώς τα πήγαινα με τα χάπια, της απάντησα ότι δεν μπορούσα να τα χρησιμοποιήσω γιατί μου το απαγόρευσε ο αστυνομικός.

Τιμωρία: όχι ηλεκτρικό ρεύμα

Ενας νεαρός βγήκε από το κοντέινέρ του, για να κάτσει και να καπνίσει. Ο αστυφύλακας του έβαλε τις φωνές να πάει μέσα αλλιώς θα του έκοβαν το ηλεκτρικό. Μετά, έκοψαν το ηλεκτρικό. Έκοψαν, επίσης, και το ηλεκτρικό στη Σύρια γυναίκα και τα παιδιά που έκαναν απεργία πείνας, επειδή κρατούνταν τόσο καιρό στην απομόνωση παρά το ότι ήταν Σύριοι.

Κρατούμενοι

Στο μπάνιο υπάρχει μια επιγραφή που λέει: «Οι κρατούμενοι...»

Αλλαγές δωματίων

Ήμασταν στο ίδιο δωμάτιο για 23 μέρες. Το κρατούσαμε καθαρό και ζούσαμε εκεί μέσα. Μια νύχτα, κατά τις μία η ώρα, μας έβαλαν να αλλάξουμε δωμάτιο, λέγοντας ότι έρχονται νέοι Αφγανοί και ότι εμείς πρέπει να πάμε σε άλλο δωμάτιο.

Τους είπα: «Είμαστε εδώ 23 μέρες ήδη. Μας έμειναν μόνο δύο μέρες μέχρι να φύγουμε. Θέλουμε να μείνουμε στο δωμάτιο μας, που το κρατάμε πάντα ωραίο και καθαρό». Ο αστυνομικός μου

απάντησε: «Δεν είμαι ο πατέρας σου. Μην μου αντιμιλάς»/ Έτσι, αναγκαστήκαμε να αλλάξουμε δωμάτιο νυχτιάτικα και το άλλο δωμάτιο είχε τα μαύρα του τα χάλια. Το νερό από τις τουαλέτες έτρεχε μέσα στο δωμάτιο. Μύριζε άσχημα, τα κρεβάτια ήταν πολύ βρώμικα και υγρά. Ήταν το δωμάτιο Νο 7.

Διαρροές από τις τουαλέτες στα δωμάτια

Το νερό από τις τουαλέτες έτρεχε στα δωμάτια Νο2 και 7, καθώς και στο Νο 5 μ'όλο που τα δωμάτια είναι καινούργια. Εάν είναι έτσι όταν είναι καινούργια πώς θα είναι σε έξι μήνες;

Ρατσιστική αντιμετώπιση

Όλες οι μέρες ήταν τρομερές αλλά ακόμα χειρότερη ήταν η στιγμή που ο Κονγκολέζος στεκόταν στην ουρά να πάρει το γεύμα του και ο αστυνομικός του είπε: «Έχεις ξαναπάρει. Μόνο για το φαΐ έρχεστε στην Ελλάδα.» Το είπε δυνατά για να το ακούσουν όλοι. Ήθελε να τον προσβάλλει μπροστά σε όλους. Τελικά, του έδωσε φαγητό.

Ανίσχυρες ΜΚΟ

Μέσα στη φυλακή υπάρχουν Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις αλλά δεν έχουν τη δύναμη να κάνουν οτιδήποτε. Γιατί βρίσκονται, λοιπόν, εκεί;

Ανύπαρκτα ανθρώπινα δικαιώματα στην Ελλάδα

Όταν έφτασα στην Ελλάδα δεν είδα κανένα σεβασμό για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Διερμηνείς μόνο για τη μια πλευρά

Δεν επιτρέπεται να ακουστεί η φωνή μας. Λένε επειδή ήλθες χωρίς χαρτιά, δεν έχεις και δικαιώματα. Όταν θέλαμε να πούμε κάτι, ο διερμηνέας μας είπε: «Δεν μπορούμε να μεταφράσουμε τα λόγια σας. Πρέπει να πάω άδεια γι' αυτό. Μου επιτρέπεται μόνο να μεταφράζω τι σας λένε αυτοί.» Για μένα, αυτό δεν είναι διερμηνέας. Ένας πραγματικός διερμηνέας πρέπει να μεταφράζει και προς τις δύο κατευθύνσεις. Θα έπρεπε να μεταφράζουν και όσα λέμε και εμείς.

Στενός χώρος.

Τα κοντέινερ, όπου μέναμε, ήταν πολύ στενά και δεν είχαν τίποτα. Ούτε τα παιδιά δεν είχαν καν ένα χώρο να παίξουν. Τίποτα για ν' αλλάξει το μυαλό σου. Για να μην σκέφτεσαι πια συνέχεια ότι είσαι στη φυλακή.

18 μήνες φυλακή

Όταν ένας άνθρωπος φτάνει εδώ, σαν πρόσφυγας, χωρίς να έχει ξαναδεί ποτέ την Ελλάδα, τον χώνουν στη φυλακή χωρίς καμιά δικαιολογία. Είναι η χειρότερη τιμωρία, χωρίς αφορμή. Καθένας φεύγει από τη χώρα του για σοβαρούς λόγους. Φεύγουμε κι όταν φτάνουμε στην Ευρώπη μας

βάζουν στη φυλακή, ενώ η οικογένειά μας έχει μείνει πίσω. Όταν ακούσαμε πως ίσως μείνουμε 18 μήνες στη φυλακή ... χάσαμε κάθε ελπίδα. Εκείνοι που έμειναν πίσω, περιμένουν ότι θα φτάσουμε κάπου, θα αρχίσουμε καινούργια ζωή και θα τους βοηθήσουμε. Δεν περιμένουν ότι θα πάμε φυλακή, χωρίς κανένα λόγο. Αυτό είναι το χειρότερο που ακούσαμε εδώ.

Ελευθερία κλεμμένη

Το χειρότερο είναι που σου στερούν την ελευθερία και σε βάζουν στη φυλακή. Και δεν έχεις δικαίωμα να μιλήσεις, κανένα δικαίωμα. Εδώ σε βάζουν στη φυλακή ακριβώς όπως στο Αφγανιστάν. Αυτό σε τρελαίνει. Καμία κατανόηση για τους λόγους που ξεσπιτωθήκαμε. Καμία ανοιχτή αγκαλιά. Καμία προστασία. Καμία δυνατότητα να ξεχάσεις το παρελθόν. Κανένας δεν ακούει.

Δεν υπάρχει τίποτε να κάνουμε

Στη φυλακή δεν υπάρχει τίποτε να κάνεις για να περάσει η ώρα. Δεν υπάρχουν βιβλία ή τίποτα τέτοιο. Δεν είχαμε τίποτε. Μόνο καθόμασταν και σκεφτόμασταν τα προβλήματά μας στο Αφγανιστάν. Για το πως είμαστε στη φυλακή. Η ψυχολογική μας κατάσταση γινόταν όλο και χειρότερη μέρα με τη μέρα. Όλοι μας καθόμασταν μόνο και σκεφτόμασταν τι θα γίνει. Μόνο μια μπάλλα είχαμε. Η μπάλλα ήταν η μόνη μας βοήθεια για να σταματήσουμε να σκεφτόμαστε. Αλλά εκείνο το μέρος ήταν τόσο στενό. Για 30 μέρες στη φυλακή δεν είχαμε τίποτα να κάνουμε. Έτσι όλη την ώρα σκέφτεσαι, μόνο σκέφτεσαι. Είσαι σε τρομερή ψυχολογική κατάσταση. Όταν η μπάλλα έπεσε πίσω από το φράχτη, οι αστυνομικοί δεν την έφεραν πίσω. Για 5-6 ώρες, οι αστυφύλακες δεν μας την έδιναν. Κι έτσι δεν είχαμε τίποτε να απασχολήσουμε το μυαλό μας. Έτσι, αλλάξαμε παιχνίδι: αντί για ποδόσφαιρο παίζαμε βόλει, έτσι ώστε η μπάλλα να μην περνάει τόσο συχνά πάνω από τη μάντρα. Και βάλαμε έναν καινούργιο κανόνα: όποιος σουτάρει τη μπάλλα πάνω από το φράχτη δεν θα ξαναπαίξει επί δύο μέρες.

Τιμωρία επειδή έκανε μπάνιο: στέρηση τροφής και διαταγή να μαζέψει τις γόπες από το προαύλιο

Η χειρότερη μέρα για μένα όταν πήγα να κάνω ένα μπάνιο και έφτασε η ώρα του φαγητού. Δεν πρόλαβα να βγώ απ' το ντους αρκετά γρήγορα, γι' αυτό οι αστυνομικοί μου απαγόρεψαν να πάρω το φαγητό μου. Αν και είχα καταφέρει να φτάσω στην ώρα μου, ο αστυνομικός μου είπε «Κάτσε στην άκρη». Όλοι πήραν φαγητό εκτός από μένα. Ήμουν ο τελευταίος. Τότε ο αστυφύλακας είπε: «Τιμωρείσαι επειδή δεν παρουσιάστηκες εγκαίρως. Θα μαζέψεις όλα τα αποτσίγαρα από το χώμα και μόνο τότε θα σου δώσω φαγητό.» Δεν έκανα αυτό που με διέταξε ο αστυνομικός. Του είπα ότι δεν θέλω φαγητό, δεν θέλω να μαζέψω τις γόπες. Η αξιοπρέπειά μου είναι σημαντικότερη από ένα πιάτο φαΐ.

Τιμωρία μια γριάς.

Είχαμε και μια γριά. Ήταν 70 χρονών κι ερχόταν από το Αφγανιστάν. Είχαμε όλοι πολλά ψυχολογικά προβλήματα, φυλακισμένοι άντρες και γυναίκες, σε τόσο στενό χώρο. Εκείνη η γριά δεν μπορούσε να σταθεί όρθια. Για να κάτσει στη σειρά για το φαγητό, χρειαζόταν και καρέκλα. Ο αστυνομικός κλώτσησε την καρέκλα και της είπε: «Όχι, δεν μπορείς να κάτσεις, πρέπει να σταθείς όρθια!»

Απεργοί πείνας μετάγονται και απειλούνται με «18μηνη φυλάκιση»

Κάποια στιγμή προσέξαμε ότι οι Σύριοι πρόσφυγες απελευθερώνονταν νωρίτερα ενώ εμείς έπρεπε να μείνουμε στη φυλακή. Υπήρχε ένα ζευγάρι από το Αφγανιστάν, που έμειναν 30 μέρες εκεί. Τους είδαμε να μένουν 30 μέρες εκεί και φοβηθήκαμε πως θα μέναμε κι εμείς για τόσο πολύ. Κάναμε απεργία πείνας για να μας απελευθερώσουν. Ήμασταν πολύ καιρό κλεισμένοι στη φυλακή. Έχουμε προβλήματα στις χώρες μας. Η αστυνομία μας είπε ότι αν δεν σταματούσαμε την απεργία πείνας θα μας έστελνε στη φυλακή, έτσι φοβηθήκαμε και την σταματήσαμε. Σκεφτήκαμε πως είναι μικρότερο κακό να μείνεις εδώ 5-6 μέρες παραπάνω, παρά να κάνεις 18 μήνες σε άλλη φυλακή. Τότε, ήρθε η αστυνομία, κατά τις 6 το απόγευμα. Διάλεξαν 20 από εμάς. Διάβασαν τα ονόματα και είπαν σε όσους είχαν διαλέξει να ετοιμαστούν γιατί αφήνονται ελεύθεροι. Στην αρχή χαρήκαμε πολύ γι' αυτούς αλλά ύστερα τους έκαναν μεταγωγή και την άλλη μέρα μας τηλεφώνησαν για να μας πουν ότι τους είχαν βάλει στη «φυλακή για 18 μήνες». Τους πήραν με χειροπέδες. Φοβηθήκαμε πολύ πως έτσι θα μας έπερναν κι εμάς αλλά προφανώς σταθήκαμε τυχερότεροι και μας άφησαν ελεύθερους. Δεν είναι κέντρο πρώτης υποδοχής. Φυλακή είναι.

Χωρίς χρήματα

Οι άλλοι παράγγελλαν διάφορα από το μαγαζί στην Παναγιούδα αλλά εγώ δεν μπορούσα να αγοράσω τίποτα για την κόρη μου. Μου ζητούσε συνεχώς κι εγώ κρυβόμουν για να μην με δει και μου ξαναζητήσει μέχρι να φύγουν οι άνθρωποι που έφερναν τα ψώνια κι έπαιρναν τις παραγγελίες. Η κόρη μου δεν μπορούσε να φάει το φαγητό της φυλακής. Η αστυνομία έλεγε ότι άμα θέλουμε κάτι άλλο, να τηλεφωνήσουμε και να παραγγείλουμε. Αλλά εμείς δεν είχαμε λεφτά.

Χορήγηση ασύλου μόνο με την προϋπόθεση της μακρύτερης κράτησης.

Έφυγα από τη χώρα μου επειδή κινδύνευε η ζωή μου. Ήθελα να κάνω αίτηση για άσυλο στην Ευρώπη και να ζητήσω προστασία. Όταν φτάσαμε στη Μόρια, ένας αξιωματικός μας εξήγησε ότι όσοι πρόκειται να ζητήσουν άσυλο δεν θα αφεθούν ελεύθεροι μετά από ένα μήνα αλλά θα κρατηθούν περισσότερο. Έτσι, όλοι φοβήθηκαν να ζητήσουν άσυλο.

Σωματικοί έλεγχοι, φωνές και στα σκουπίδια όλα τα υπάρχοντα των προσφύγων

Την πρώτη μέρα που μας έπιασαν, η αστυνομία συμπεριφέρθηκε πολύ άσχημα, μας φώναζαν. Μας έφεραν σε ένα δάσος και μας έκαναν σωματικό έλεγχο. Φοβηθήκαμε πολύ γιατί σκεφτήκαμε πως θα μας έστελναν πίσω στην Τουρκία. Οι αστυφύλακες φορούσαν πολιτικά. Ένα παιδάκι ξέφυγε κι έτρεξε παραπέρα. Το έπιασαν και το χτύπησαν. Ύστερα, με φωνές, μας έβαλαν σ' ένα αυτοκίνητο. Η κόρη μου κοιμήθηκε στο αυτοκίνητο και της έβαλαν τις φωνές να ξυπνήσει. Τόσο πολύ τρόμαξε, που ξύπνησε και χτύπησε το κεφάλι της στο τζάμι του παραθύρου. Μας έφεραν στη Μόρια. Εκεί πέταξαν στα σκουπίδια οτιδήποτε είχαμε μαζί μας. Είχαμε ξοδέψει λεφτά για να τα αγοράσουμε κι εκείνοι τα πέταξαν με το έτσι θέλω. Παραπονεθήκαμε όλοι και είπαμε ότι χρειαζόμασταν τα υπάρχοντά μας. Ο αρχηγός της αστυνομίας μας έβαλε τις φωνές να μην μιλάμε! Υπήρχε ένας αξιωματικός στην αρχή όταν φτάσαμε. Έφυγε μετά μερικές μέρες. Ήταν κοντός, είχε μούσι και φώναζε πολύ.

Έχω μian απορία: Γιατί η αστυνομία μας φέρεται σαν να 'μαστε εγκληματίες; Γιατί μας βάζουν στη φυλακή; Δεν έχω ξαναβρεθεί στη φυλακή. Μας λένε: «Λύσε τα κορδόνια σου και βγάλ'τα. Βγάλε τη ζώνη» Έτσι, σκέφτηκα, είμαστε στη φυλακή. Αυτά τα πράγματα τα κάνουν στις φυλακές. Γιατί μας έκαναν σωματική έρευνα; Είμαι πρόσφυγας. Δεν μεταφέρω ναρκωτικά. Γιατί μας κρατάνε

τόσο πολύ; Αν θέλουν να ελέγξουν τα δακτυλικά μας αποτυπώματα, μπορούν να το τελειώσουν σε μία-δύο μέρες. Προς τι οι 14 μέρες φυλάκισης; Γιατί φτιάχνουν τέτοιους νόμους; Γιατί σου δίνουν ένα χαρτί να εγκαταλείψεις τη χώρα μέσα σ' ένα μήνα; Πώς μπορούμε να φύγουμε χωρίς ταξιδιωτικά έγγραφα; Ο μόνος τρόπος είναι η παρανομία. Δεν μας δίνουν μια βίζα ή ένα διαβατήριο για να φύγουμε.

Τους έδωξαν πίσω αφού τους κατάκλεψαν

Η Ακτοφυλακή μας έκλεψε τα χρήματά μας, τα κινητά μας τηλέφωνα, τα δαχτυλίδια και τα ρολόγια μας και μας έστειλαν πίσω στην Τουρκία. Καθένας μας είχε από 300 μέχρι 1.000 δολάρια. Οι Έλληνες πήραν τα πάντα. Και μετά τους έδωξαν ξανά πίσω στην Τουρκία. Στη φυλακή, στην Τουρκία, υπήρχαν δύο γυναίκες που είχαν φάει ξύλο όταν τις έδωξαν από την Ελλάδα. Έδωξαν και μια οικογένεια που είναι στη Μόρια. Έχουν τέσσερα παιδιά και είναι ακόμα στη Μόρια. Χτύπησαν μια γυναίκα που είχε φοβηθεί κι έβαλε τις φωνές. Όλων τα πρόσωπα ήταν γεμάτα με αίματα. Γιατί το κάνουν αυτό στους πρόσφυγες; Τον μικρό, όταν προσπάθησε να το σκάσει, τον χτύπησαν και μετά μας έβαλαν τις φωνές.

Απαγορεύεται να κάτσεις μέσα στην κλούβα

Μέσα στο λεωφορείο της αστυνομίας όλοι έπρεπε να στέκονται όρθιοι, παρόλο που υπήρχε χώρος για να καθίσουμε, αλλά η αστυνομία δεν επέτρεπε ούτε στις γυναίκες να καθίσουν.

Υγρασία στους κοιτώνες από τις τουαλέτες

Στη Μόρια δεν είναι καθαρά. Το νερό της αποχέτευσης τρέχει μέσα στα δωμάτια, όπου κοιμόμαστε. Από τις 2 το μεσημέρι, που φθάσαμε, μέχρι τα μεσάνυχτα μας είχαν έξω στο κρύο. Δεν είχαμε κάνει τίποτε κακό. Δεν υπήρχε λόγος να μας κρατάνε στο κρύο, να μας κάνουν σωματική έρευνα τρεις φορές την ημέρα ή να μας βάζουν στη σειρά για να μας μετρήσουν. Κανένας δεν θα έφευγε από εκεί, ακόμα κι αν άφηναν τις πόρτες ανοιχτές. Μέχρι τις 4 τη νύχτα, που κοιμόμασταν, ήλθαν στα δωμάτια με φακούς κι έλεγχαν μήπως έχει φύγει κανένας. Στην Τουρκία είχαμε ακούσει πως αν δεν πάρεις το χαρτί από τη φυλακή και σε πιάσουν στην Αθήνα, σε απελαύνουν. Γι' αυτό το λόγο δεν θα έφευγε κανένας προτού πάρει το χαρτί. Κάποια Σύρια έκανε απεργία πείνας επειδή την είχαν κρατήσει πολύ καιρό. Αν πας στην τουαλέτα ή τα λουτρά κι αργήσεις ένα λεπτό στην αναφορά, η αστυνομία θα μας τιμωρήσει. Είχε πολύ κρύο στη φυλακή. Οι βρύσες ήταν σπασμένες. Υπήρχαν πολλές μύγες. Ζεστό νερό υπήρχε μόνο μια φορά την ημέρα. Αν κάποιος σπαταλούσε το ζεστό νερό, τον τιμωρούσαν κόβοντας το ηλεκτρικό για μια-δύο μέρες. Δεν τιμωρούσαν απλώς όποιον είχε κάνει κάτι, που το θεωρούσαν κακό. Τους τιμωρούσαν όλους.

Αντιφατικές πληροφορίες.

Την πρώτη μέρα που φτάσαμε, μας είπαν ότι τα χαρτιά που θα πάρουμε, θα έχουν ισχύ για 30 ημέρες. Μετά, θα έπρεπε να φύγουμε από την Ελλάδα. Ρωτήσαμε για τα δακτυλικά αποτυπώματα, αν θα αναγνωρίζονταν σε άλλες χώρες και μας απάντησαν ναι. Και ύστερα είπε ότι εξαιτίας των δακτυλικών αποτυπωμάτων οι άλλες χώρες θα μας έστελναν πίσω στην Ελλάδα.

Γδύσιμο και σωματική έρευνα στο κοντέινερ της αστυνομίας

Η σωματική έρευνα, που μας υποχρέωναν να γδυθούμε, γινόταν στο δωμάτιο 3, αυτό της αστυνομίας. Στην αρχή, δύο αστυφύλακες έπαιρναν ένα άτομο στο δωμάτιο και μετά τις γυναίκες. Δαχτυλίδια, ρολόγια ... τα πάντα: ζώνες, τα κορδόνια των παπουτσιών, ακόμα και τα κορδόνια της τσάντας μου τα έκοψαν με το ψαλίδι. Έναν 15χρονο φίλο, τον έβαλαν μέσα στο κοντέινερ. Τους λέει «δεν έχω εσώρουχα». Του απαντάνε «Δεν μας νοιάζει, γδύσου!» Αυτά έγιναν τη μέρα που φτάσαμε. Ήμασταν τρομερά κουρασμένοι αλλά δεν τους ένοιαζε.

Κανένα παιχνίδι για τα παιδιά.

Η κορούλα μας ήταν πάντα πολύ στενοχωρημένη επειδή δεν υπήρχε τίποτε για να παίζουν τα παιδιά. Είναι φυλακή. Ούτε καν μερικά παιχνίδια...

Η αστυνομία έμπαινε όποτε ήθελε στους κοιτώνες των γυναικών

Το χειρότερο ήταν όταν εντελώς ξαφνικά, στη μέση της νύχτας, χωρίς καν να χτυπήσει την πόρτα, ο αστυνομικός μπήκε στο κοντέινερ για να μας μετρήσει! Πολύ μας τρόμαξε! Και τη μάνα μου και τις αδελφές μου κι εμένα. Νιώσαμε πως δεν υπήρχε καθόλου σεβασμός.

Βρωμιά, έλλειψη χώρου και κρύο.

Υπήρχε πρόβλημα με τις σωλήνες. Τα νερά ξεχειλίζουν από το μπάνιο κι έτρεχαν στο δωμάτιο. Μου φάνηκε σαν να ήμουν ξανά στη θάλασσα. Και δεν υπήρχε στοιχειώδης χώρος. Έκανε κρύο. Δεν υπήρχε θέρμανση. Υπήρχαν θερμαντικά σώματα αλλά δεν ήταν συνδεδεμένα.

Η επιθετικότητα της αστυνομίας

Η αστυνομία δεν φέρεται καλά στους ανθρώπους. Οι αστυφύλακες θέλουν να μας κάνουν να νιώσουμε φυλακισμένοι. Δεν μπορούμε να βγούμε έξω, υπάρχει περιφραγή. Η αστυνομία δεν αφήνει τους ανθρώπους να μιλήσουν και μας απευθύνεται με κακό, επιθετικό τρόπο, ιδιαίτερα όταν μας βάζουν στους κοιτώνες για τη νύχτα. Μας φωνάζουν πολύ δυνατά. Μόνο τις φάτσες τους να δεις, την έκφρασή τους, καταλαβαίνεις ότι σε απειλούν.

Το στήσιμο στη σειρά και τα λίγα κρεβάτια

Όταν φτάσαμε στο στρατόπεδο η αστυνομία μας άφησε τρεις ώρες να περιμένουμε έξω. Έκανε πολύ κρύο. Ήταν άθλια. Μετά, μπήκαμε στους θαλάμους και μας είπαν να βρούμε κρεβάτια. Δεν υπήρχαν αρκετά κρεβάτια. Έπρεπε είτε να στριμωχτούμε δυό-δυό σε ένα στενό κρεβάτι ή να κοιμηθούμε στο πάτωμα.

Από τη μια φύλακή στην άλλη.

Μας έπιασαν κοντά στο Μπαχάρ. Φύγαμε απ' τη Συρία γιατί ήταν σαν φυλακή για μας και τώρα είμαστε σε άλλη φυλακή! Είναι όπως το λέει στο ποίημα ο Πώλ Ελυάρ: «Ελευθερία, ελευθερία, γράφω τ' όνομά σου»

Διπρόσωπη αστυνομία.

Η ελληνική αστυνομία είναι πολύ καλή. Εάν υπάρχει εκπρόσωπος της UNHCR (Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες) οι αστυνομικοί γίνονται καλύτεροι. Προσπαθούν να δείξουν πως είναι καλύτεροι αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι.

Σύριος υπό κράτηση

Πέντε μέρες παραείναι πολύς χρόνος για ένα χαρτί.

Κανείς δεν ρωτάει πώς είμαστε

Θέλω να σας ευχαριστήσω που ήρθατε εδώ για μας. Πρώτη φορά συναντάω κάποιον στην Ελλάδα που να με ρωτάει «Πώς είστε;» Για μένα είναι πολύ σημαντικό που μόλις ήλθατε με ρωτήσατε πώς νιώθω. Σας ευχαριστώ πολύ γι' αυτό.

Στη Μυτιλήνη το παράδειγμα του ΠΚΚΠΑ έχει αποδείξει ότι τα ανοιχτά κέντρα υποδοχής και καλωσορίσματος είναι εφικτά!

Να κλείσουν οι φυλακές!

Ελευθερία στην κίνηση των ανθρώπων!

W2EU

Όλες οι συνεντεύξεις δόθηκαν στην Αθήνα και τις άλλες χώρες που εφτασαν οι συνομιλητές μας.